

Henſeende tager fejl. I det tidligere forelagte Lovforſlag om ſamme Emne ſtaar der, at Viſidderne i Sretterne uden for København tilkommer der i Dagpenge 10 Kroner. Diſſe Dagpenge, der her er Tale om, ſkulle alſaa hvedes under alle Omſtændigheder, ſaa vel naar vedkommende er paa Rejſe, ſom ogſaa naar Retten holdes i den By, hvor de bo, men der er kun Tale om Viſidderne, ſaaledes ſom de nævnes i tidligere Lovforſlag, og jeg har alſaa i Henhold til den Opfattelſe, jeg har af det foreliggende Forſlags § 5, og i Henhold til, hvad der ſtaar i det tidligere Lovudkaſt, affattet mit Endringsforſlag ſaaledes, at de 10 Kr., ſom i Almindelighed udbetales i Dagpenge, naar Retten holdes i den By, hvor Srettsmedlemmerne bo, kun tilkomme de beſtittede, tilforordnede Srettsmedlemmer. Jeg antager nemlig, at der under diſſe Forhold ikke er Grund til at bevilge Diæter eller Dagpenge til Rettens Formand, ſom jo er lønnet Embedsmand paa det Sted, hvor Retten holdes, men at derimod Dagpenge og Rejſeomkoſtninger kun tilkomme ham, naar Retten holdes et andet Sted, ſaaledes at alle Rettens Medlemmer ere nødte til at rejſe. — Dernæſt er der endnu en Bemærkning, jeg ſkal tillade mig med Henſyn til Endringsforſlagets Form. I det tidligere Lovforſlag ſtod der, at Dagpenge tilkom Viſidderne i Sretterne uden for København, men der ſtod ikke noget om, under hvilke nærmere Forhold diſſe Dagpenge ſkulle udbetales. Men denne Beſtemmelse kan efter min Mening ikke forſtaas paa nogen anden Maade, end at Dagpenge kun udbetales, naar diſſe Mænd beklæde Retten, og da Forſlaget har været affattet ſaaledes tidligere, at der ikke deri har ſtaaet noget beſtent om, at det kun ſkal være, naar Retten er ſat, eller naar de beklæde Retten, men dette betragtedes ſom en Selvfølge, har jeg ment, at mit Endringsforſlag kunde affattes i Overensſtemmelse med det tidligere Forſlag fra Regeringens Side og kun kan forſtaas paa denne Maade. Med diſſe Bemærkninger ſkal jeg tillade mig at anbefale det høje Ting at ſtemme for dette Endringsforſlag, idet jeg anſer det for rigtig, at der hvedes et ſaadant Beberlag, ſom her er Tale om.

Det. Hauſen: Jeg har tilladt mig uden for Betænkningen at ſtille en Del Endringsforſlag til dette Lovforſlag. Jeg beklager, at der ikke har været Tid til at konferere navnlig med Udvalgets ærede Ordfører, forinden jeg affattede mine Endringsforſlag. En Del af dem er nærmest at betragte ſom ſtillet til nærmere Overvejelse

for det ærede Udvalg til 3dje Behandling. Jeg ſkal imidlertid, idet jeg motiverer mine Endringsforſlag, ſamtidig fremsætte mine Bemærkninger til Udvalgets Endringsforſlag og derfor ligeſom den ærede Ordfører følge Endringsforſlagene efter Paragraf-rækken. — Til § 1 er der under Nr. 2 ſtillet et Forſlag, ſom den ærede Ordfører tillagde en ikke ringe Betydning, og jeg tror, man maa være enig med ham deri, men netop derfor kan jeg ikke være enig med ham i Endringsforſlaget. Det er jo netop ved Sforklaringer, at Tilſtebeværelſen af ſkyndige Medlemmer er af ſtørſt Inter-eſſe for at vejlede og hjælpe Dommeren til at opfatte Sfolkene paa rette Maade og ſtille Søragsmaalene til diſſe ſaaledes, at ingen Miſforſtaaelse kan være til Stede. Jeg tror derfor, at Lovudkaſtet, ſom det foreligger, paa dette Punkt er at foretrække for det, ſom det ærede Udvalg foreſlaar. Der ſtaar i Lovudkaſtets § 3, at der af ſkyndige ſkal tilkaldeſe de i Retskredſen boende Mænd forſt og ſaa vidt muligt efter Tur. Et Tilfælde, hvor der ſkal afgives Sforſklaring, vil næſten altid forefalde i en Havnekoſtbad, og nu ſkulde det dog være mærkeligt, om der ikke i denne Havnekoſtbad blandt de af Amtet beſtittede Srettsmedlemmer var i alt Fald et ikke ſaa ringe Antal, og det vil derfor ikke have nogen Banſtelighed for Srettens Formand ſelv i meget paatrængende Tilfælde, ſelv hvor det er et Skib, der ligger paa Reden og ſkal ſejle videre, at kunne tilkalde af de beſtittede Srettsmedlemmer, der bo i ſelve Købtaden, i det mindſte 2. Han er jo ikke en Gang pligtig til at holde ſig til Turen; der ſtaar kun: „ſaa vidt muligt efter Tur“. Han kan ſende Bud om i en anden Gade efter Srettsmedlemmer og ſaa dem til Stede ved Sforklaringen. Jeg frygter for, at naar man ſtiller det, ſom Udvalget har ſtillet det, ſaa at der ikke en Gang er nogen Nødvendighed for Srettens Formand til at tilkalde diſſe ſkyndige Medlemmer, vil det blive undladt i mange Tilfælde, hvor det ikke er heldigt, og paa den anden Side vil det næppe frembyde nogen Banſtelighed, at diſſe i ſelve Købtaden boende Srettsmedlemmer ſkulle tilkaldeſe. — Jeg har ligeledes Betænkelighed ved Udvalgets Endringsforſlag under Nr. 4. Det er, ſom allerede den ærede Ordfører har bemærket, Tilfældet her i København ved S- og Handelsretten, at Formanden kan indmelde Syns- og Skonsmænd efter Begæring uden for Retten. Det ſter ved, at der indgives en ſkriftlig Begæring derom, ſom ſaa paategnes af Formanden. Det ærede Udvalg maa dog erindre,